

قرآن

پرسش: جایگاه قرآن در تفکر علوی در جامعه اسلامی کجاست؟

فهرست مندرجات

- ۱ - قرآن، برترین پیام
- ۲ - جایگاه قرآن در کلام پیامبر اکرم
- ۳ - جایگاه قرآن در کلام امیرالمؤمنین
 - ۳.۱ - عبرت‌آموزی و پندپذیری از آیات
 - ۳.۲ - عمل به قرآن کریم
 - ۳.۳ - قرآن، چراغ راه
- ۴ - اوصاف قرآن
- ۵ - پانویس
- ۶ - منبع

قرآن، برترین پیام

پاسخ:

قرآن کریم برترین و آخرین پیام خداوند متعال و بزرگترین گوهر گران بهای به جای مانده از پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - سرچشمه جوشان معارف اسلامی و مدار و محور اتحاد مسلمانان است. اولین گام در شناخت جایگاه این کتاب آسمانی، شناخت دقیق این کتاب گران‌سنگ است.

جایگاه قرآن در کلام پیامبر اکرم

در حقیقت پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - در خطبه‌ای جامع، جایگاه قرآن و شأن و مقامش را در تفکر علوی چنین بیان می‌فرماید: «پس هرگاه فتنه‌ها همچون پاره‌های شب ظلمت افزا شما را فرا گرفت و به شبهه انداخت، پس بر شما باد مصاحبت با قرآن؛ چرا که آن شفاعت‌گری مورد پذیرش و شکایت‌کننده‌ای مورد تصدیق می‌باشد، هر که او را در پیش رویش قرار دهد، او را به سوی بهشت خواهد کشانید و هر که او را در پشت خود قرار دهد او را به سوی آتش به پیش خواهد راند. و قرآن یگانه راهنماست که به بهترین راه راهنمایی می‌کند و او کتابی است که در آن تفصیل و توضیح و برگرداندن به حاصل کلام موجود است....»

در آن چراغ‌های هدایت و منار حکمت قرار دارد و راهنمایی بر شناخت حقیقت است برای آنکه صفت قرآن را بشناسد، پس باید هر محقق دیده‌اش را به گردش درآورد و نگاه دقیق‌ش را به نهایت صفت قرآن برساند که در نتیجه از هلاکت نجات و از گرفتاری رهایی می‌یابد، چرا که تفکر در قرآن موجب حیات دل فرد بیناست، همان گونه که شخص در تاریکی‌ها با استمداد از نور گام بر می‌دارد، پس بر شما باد التزام به زیبا شدن و کمی انتظار کشیدن و معطل شدن» [۱]

جایگاه قرآن در کلام امیرالمؤمنین

همچنین برای شناخت بیشتر جایگاه قرآن کریم و شأن و منزلت آن می‌توان به کلام گهربار امیرالمؤمنین علی - علیه السلام - تاسی کرد که درباره آن می‌فرماید:

← عبرت‌آموزی و پندپذیری از آیات

«ای بندگان خدا، از عبرت‌های سودمند پند بگیرید و از آیات روشن‌گر عبرت آموزید، اندازهای رسا را پذیرا شوید و باز ایستید و بکشید از باد پندها بیشترین سود ممکن را فراچنگ آرید.» آن که دائماً قرآن بخواند ولی آن را نشناسد و در مفهوم آن تفکر نکند و پند نگیرد، مانند کسی است که در شب ظلمانی، چراغ را در پشت سر خود قرار داده است.

← عمل به قرآن کریم

«والله، والله، فی القرآن لا یسیقکم بالعمل به غیرکم؛ خدای را، خدای را، درباره قرآن، مبدا که در عمل بدان، بیگانگان بر شما پیشی گیرند.» به گونه‌ای که قرآن همواره در صحنه زندگی‌مان حضور داشته باشد و عملاً ما را از تاریکی‌ها به سوی نور هدایت کند.

← قرآن، چراغ راه

در بیان دیگر می‌فرمایند: «بدانید که شما چراغی چونان قرآن خدا راه دارید که تنها ناصحی است که نصیحت خویش را به خیانت نمی‌آلاید و تنها هدایتگری است که هرگز به گمراهی نمی‌کشاند و تنها سخنگویی است که هیچگاه سخن به دروغ نمی‌گوید. در کنار مائده قرآن کسی ننشست مگر این‌که با فروزی و کاستی برخاست فروزی هدایت و کاستی کوری و کوربینی این حقیقت را نیز بدانید که، از پس قرآن، هیچ کس نباید نیازمند بماند؛ همچنان که پیش از قرآن کسی را بی‌نیازی نبوده است. پس بیایید و درمان دردهایتان را از قرآن بخواهید و با یاری قرآن بر مشکلات سخت خویش پیروز آید، که درمان بزرگترین دردهای شما کفر و نفاق، بیراهه روی و گمراهی - همه - در قرآن است. برای درخواست از حضرت حق، به قرآن چنگ یازید و با دوستی قرآن به سوی خداوند رو کنید، اما مبدا، که آن را وسیله تکدی از خلق رو کنید، که آن وسیله‌ای است بی‌مانند، در توجه بندگان به جانب حق»

اوصاف قرآن

آری، قرآن معدن ایمان و گوهر ناب آن، سرچشمه‌ها و دریاهاى دانش، بستان‌ها و آبگیرهای عدالت، زیربنا و ساختار اسلام و وادی‌ها و دشت‌های گسترده حق

است. قرآن آن دریا است که هر چه از آیش بپرند پایان نگیرد، چشمه‌ساری است که هر چه از آن برگیرند فرو نخشد، آبشخوری است که خیل واردان بر آن از آن نکاهند، منزلگاهی است که مسافران راه آن را گم نکنند، نشانه‌هایی است که رهروان با دیدن آنها گمراه نشوند، جای جای راهش به سرعت گیرهایی مجهز است که رهروان را تجاوز از آنها امکان‌پذیر نباشد. خداوند قرآن را برای عطش عالمان زلال گوارا، برای قلب‌های ژرف‌اندیش بهاران خرم، و برای حرکت صالحان راهی روشن مقرر داشته است!

رشته‌ای است محکم و فروغی است روشن‌گر، دارویی است سودمند و چشمه‌ای است سیراب‌کننده و هم‌کسانی را که بدان تمسک جویند، از هر خطایی مصون دارنده است و هر آنکه را بدان چنگ زند، وسیله نجات است، کتابی است که هرگز کزی نخواهد یافت تا برای راست‌کردنش به دیگران نیاز افتد؛ چهره‌اش را غبار و زنگار باطل نخواهد پوشاند، تا زمینه از دست نهادن آن فراهم آید و تکرار و شنیدن بی‌پای، کهنه‌اش نخواهد کرد. هر کس با منطق قرآن سخن بگوید **صادق** است. و هر که بدان عمل کند، **پیشتر** است. [۲] [۳]

هیچ‌کس با داشتن قرآن فقیر نیست و بدون قرآن غنی نخواهد بود، دریایی است که به عمق آن کسی نخواهد رسید و هیچ‌گاه شگفتی‌های آن تمام نمی‌شود! به امید این‌که این چراغ هدایت و نورانیت هر چه بیشتر راه **انقلاب** اسلامی و جامعه علوی را هر چه بیشتر هموار بفرماید.

پانویس

۱. ↑ کلینی، محمد بن یعقوب، اصول کافی، ج ۲، ص ۵۹۹، ج ۳.
۲. ↑ معادی‌خواه، عبدالمجید، فرهنگ آفتاب، تهران، انتشارات ذره، چاپ اول، ۱۳۷۳، ج ۸، ص ۴۱۰۶.
۳. ↑ مصباح یزدی، محمد تقی، قرآن شناسی، مرکز آموزشی و پژوهشی امام خمینی (ره)، چاپ اول، ۱۳۷۶، ج ۱، ص ۱۱.

منبع

اندیشه قم.

رده‌های این صفحه : **قرآن شناسی** | **ویژگی های قرآن**